

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quae de Policarpo Apostolorum familiari traduntur. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

tem pro Deo suo oppetant, quàm vt vita fruuntur. Vnde
sua ipsorum vita hoc pacto prodita, multo maiore clario,
reque reportant victoriam, quam si imperata, que vos ab ipsis fieri
postulatis, obirent. Ceterum de terrarum motibus, qui vel
preterierunt, vel iam sunt, non alienum a ratione vide-
tur vos commonefacere: quando quidem & cum adsint,
animos dimittitis, & infelices vestri omnium casus in illo-
rum religionem, tanquam eorundem causam transfertis. At illi cum
tale quid eueniat, constantius firmiterque Deo fidunt. Vos
autem toto illo tempore, Deum penitus ignorare, resque
sacras prorsus contemnere, & non solum cultus, qui soli
Deo debetur, inscii esse & expertes, verum etiam, eos, qui
illum obseruant & venerantur, grauiter exagitare, & ad mor-
tem usque insectari videmini. Pro quibus hominibus, multi,
qui nostris praeferre prouinciis, iam ante diuinissimo san-
ctissimoque nostro patri literas scripserunt. Ad quos qui-
dem ille rescripsit, nihil eiusmodi viris negotij facessendum,
nisi forte aliquid maleficij contra Rom. imperium desig-
nare moliantur. Ad me etiam eorum causa scripsere multi:
quibus per literas, patris mei sententiae & voluntati as-
sentientes, responsum dedi. Quod si quispiam igitur cuius Christiano,
quia Christianus sit, pergat molestiae quicquam, aut er-
minis inferre, ille, cui crimen illatum fuerit, etiam si re ipsa
Christianus deprehensus sit, absoluitur: qui autem illum
accusauerit, iustum debitumque supplicium subeat. Hoc edictum
Ephesi in communi totius Asiae concilio diulgatum fuit.
Atque ista ita accidisse: Merito Sardensis ecclesiae episcopus
(qui eodem tempore hominum fama celebris fuit) tes-
tatur perspicue suis ipsius verbis, quae sunt posita in Apo-
logia vtilissima illa quidem, quam per nostrae fidei & re-
ligionis defensionem contexit, eamque Imperatori Ve-
ro dedicauit.

Quae de Policarpo Apostolorum familiari traduntur.

CAP. XIII.

Temporibus modo demonstratis, dum Anicetus Rom.
ecclesiae praerat, Polycarpum, cui adhuc suppedita-
bat vita, Romam aduentasse, & cum Aniceto in con-
gressum colloquiumque de controversia, quae fuit de die Paschae
cele-

celebrando suscepta, venisse, cōmemorat Irenæus. Aliam
 item historiam de Polycarpo idem scriptor tradit, quam
 ex tertio eius libro contra hæreses petitam, his quæ de
 eo tradita sunt, necessariò putamus adiungendam: quæ
 ita se habet. Polycarpus non solum ab apostolis institu- *Iren. li.*
 tus, & cum multis, qui Christum oculis conspicati sunt, *3. ca. 3.*
 familiariter versatus, sed etiam ab eisdem in Asiam dele-
 gatus est, quo Smyrnenſis ecclesiæ episcopatum capeſ-
 seret: quem quidem nos, ineunte ætate, vidimus. Nam
 diu vitam propagavit, & planè grandis fuit: qui summa
 cum admiratione & celebritate martyrium perpessus,
 cessit è vita: eaque perpetuò docuit, quæ ab apostolis di-
 dicerat, quæ ecclesia tradit, quæ denique sola vera sunt.
 Atque ista testimonio confirmant cum omnes ecclesiæ
 Asiaticæ, tum episcopi, qui hætenus successerunt Poly-
 carpo: qui profectò testis veritatis fuit multo fidelior
 constantiorque, quàm Valentinus, Marcion, & totum
 reliquum genus eorum, qui tot & tam pestiferas in ec-
 clesiam errorum sectas inuexerunt. Qui tandem, Ani-
 ceto Rom. ecclesiæ episcopatum gerente, Romam ad-
 uentans, complures ab errore hæreticorū (quos diximus)
 auocauit, & ad ecclesiam Dei veramq; religionem tra-
 duxit: palamq; prædicauit, se ab apostolis accepisse hanc
 vnam & solâ veritatē, quæ est ab ecclesia tradita. Sunt
 etiam, qui ab eo audiuerint Ioannem domini discipulum,
 cum Ephesi ad balnea se conferret, intusque videret. Ce-
 rinthum hæreticum, se mox è balneo illo tum proripuisse:
 & eos qui vnâ erant, hoc modo esse hortatum: fugiamus
 ocyus, ne balneum, in quo est Cerinthus, veritatis aduer-
 sarius, ex templo corruat. Idem Polycarpus Marcioni in
 eius conspectum venienti dicentiq; rogantiq;, nosce nos
 amabo, respōdit, noui equidem primogenitū Satanę. Ta-
 lem enim tum Apostoli, tum illorum discipuli adhi-
 buerunt cautionē, vt ne sermonem quidē cū aliquo illo-
 rum, qui veritatē fallaciter suis commentis adulterare ni-
 tebatur, aliquândo cōferre vellent. Sicut Paulus admonet *Tit. 3.*
 hæreticum hominem post vnâ & alteram admonitiōē
 deuota, sciēs, quod talis auersus est, & peccat proprio iudi-
 cio cōdēnatus. Est etiā epistola Polycarpi ad Philippēses
 scripta

EUSEBII HISTORIAE

scripta accuratissimè : ex qua expressam fidei illius notã, & veritatis prædicationem hi, quibus libitum sit, quiq; suæ salutis rationem ducant, possunt manifestò perspicere, hæcenus Irenæus. Polycarpus quidem in ea epistola, quam diximus ad Philippenses scriptam, quæque adhuc extat, quibusdam prioris epistolæ diui Petri testimonis vtitur.

Quomodo regnante Vero, Polycarpus vna cum aliis in ciuitate Smyrneorum martyrium passus sit.

CAP. XIII.

ANtonino cognomento Pio, cum vigesimum secundum annū imperij sui confecisset. M. Aurelius Verus, eius filius, qui & Antoninus dictus est, cum Lucio fratre successerunt. Eodem tēpore Polycarpus cum Asia maximis persecutionum procellis, turbaretur, martyrio supremum vitæ diem egit. Cuius quidem vitæ exitum literarum monumentis adhuc conseruatum, in hac nostra historia memoriæ prodere, cum primis necessarium arbitror. Est autē epistola, ex persona ecclesiæ Smyrnenfis, cui præfuit Polycarpus, ecclesiis Ponti scripta, quæ ea, quæ ad eius martyrium spectant, perspicuè docet his verbis. Ecclesia Dei, quæ Smyrnam incolit, ecclesiæ, quæ est Philomilij, & aliis omnibus sanctis, & catholicis, ecclesiis, quæ vbiq; gentium sunt, misericordia, pax, & charitas Dei patris, & domini nostri Iesu Christi affatim impleatur. Scripsimus vobis fratres, quæ videbantur pertinere, cum ad alios martyres, tum ad Beatinum Polycarpum: qui quidem persecutionis flammam contra ecclesiam incensam, sanguine suo copiosè per martyrium effuso penitus restrinxit. Istis deinceps, antequam in martyrii Polycarpi explicationem ingrediuntur, ea quæ spectant ad cæteros martyres, ordine narrant: & qualem quamq; celsam erectamq; animorum firmitatem ad dolorum morsus tolerandos ostenderint, scitè describunt. Nam, vt epistola loquitur, qui vndiq; circumfistebant, cum coram cernerent illos partim flagris, ad intimas vsq; venas, & arterias dilaceratos, sic vt iam viscera, aliaq; occultiora membra intimis corporis recessibus

libus